

Sygn. akt V AGz 118/18

POSTANOWIENIE

Dnia 26 lutego 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach V Wydział Cywilny
w składzie następującym :

Przewodniczący: SSA Aleksandra Janas (spr.)

Sędziowie: SA Jadwiga Galas

SA Tomasz Pidzik

po rozpoznaniu w dniu 26 lutego 2018 r. w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej w K.

przeciwko M. L., (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W., (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w C.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego M. L.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Częstochowie

z dnia 8 lutego 2017 r., sygn. akt V GC 114/17 (poprzednio V GNc 292/16)

postanawia: oddalić zażalenie.

SSA Tomasz Pidzik SSA Aleksandra Janas SSA Jadwiga Galas

Sygn. akt V AGz 118/18

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Częstochowie odrzucił zarzuty pozwanego ad.1 od nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu nakazowym przez Sąd Okręgowy w Częstochowie w dniu 2 grudnia 2016 r. w sprawie o sygn. akt V GNc 292/16 jako nieopłacone w terminie, na podstawie art. 494 § 1 k.p.c.

W zażaleniu pozwany ad.1 wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia oraz zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego. Podniósł naruszenie art. 494 § 1 k.p.c. w zw. z art. 130 § 1 k.p.c. poprzez nieprawidłowe ich zastosowanie i uznanie, że doszło do skutecznego wezwania pozwanego ad.1 do uzupełnienia opłaty sądowej od zarzutów od nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym wydanego w dniu 2 grudnia 2016 roku przez Sąd Okręgowy w Częstochowie w sprawie o sygn. akt V GNc 292/16, przez dwukrotne awizowanie przesyłki sądowej z wezwaniem w sytuacji, gdy pozwany w ogóle nie otrzymał żadnej informacji o próbie doręczenia mu jakiejkolwiek przesyłki nadanej przez tenże Sąd. Zarzucił również naruszenie art. 357 § 2 k.p.c. poprzez doręczenie postanowienia Sądu Okręgowego w Częstochowie z dnia 8 lutego 2017 roku wydanego w sprawie o sygn. akt V GNc 292/16 o odrzuceniu zarzutów od nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym wydanego w dniu 2 grudnia 2016 r., poprzez brak pouczenia strony występującej w sprawie bez adwokata, radcy prawnego, rzecznika patentowego lub radcy Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa o dopuszczalności, terminie i sposobie wniesienia środka zaskarżenia. Podniósł także zarzut

naruszenia art. 135 § 1 k.p.c. w zw. z art. 126 § 2 k.p.c. poprzez doręczenie postanowienia dotyczącego pozwanego ad.1 na adres pozwanego ad.2 (...) Sp. z o.o. w W. bez uprzedniej próby doręczenia na adres wskazany przez pozwanego ad.1 jako jego adres zamieszkania i adres do doręczeń tj. ul. (...), (...)-(...) W..

Sąd Apelacyjny zważył:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Przy braku doręczenia przesyłki adresatowi oraz podmiotom wymienionym w art. 138 § 1 k.p.c. doręczenie pisma następuje na podstawie art. 139 § 1 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem pismo przesłane za pośrednictwem operatora pocztowego należy złożyć w placówce pocztowej tego operatora, umieszczając zawiadomienie w drzwiach mieszkania adresata lub w oddawczej skrzynce pocztowej ze wskazaniem gdzie i kiedy pismo pozostawiono, oraz z pouczeniem, że należy je odebrać w terminie siedmiu dni od dnia umieszczenia zawiadomienia. W przypadku bezskutecznego upływu tego terminu, czynność zawiadomienia należy powtórzyć. Pozostawienie zawiadomienia o miejscu złożenia pisma w sposób przewidziany w art. 139 § 1 uzasadnia przyjęcie domniemania faktycznego, że zawiadomienie to dotarło do adresata najpóźniej z dniem ustania przyczyny, która uniemożliwiła doręczenie zwykle (postanowienie SN z dnia 14 lutego 2002 r., V CZ 14/02, LEX nr 53919). Domniemanie skutecznego doręczenia może być przez stronę kwestionowane, jak to ma miejsce w niniejszej sprawie.

Zarządzeniem z dnia 29 grudnia 2016 r. wezwano pozwanego M. L. do uiszczenia w terminie 7 dni opłaty sądowej od zarzutów w kwocie 75.000 zł po rygorem odrzucenia zarzutów (k. 247). Przesyłka zawierająca wezwanie została wysłana na adres dla doręczeń wskazany przez powoda w zarzutach. Przesyłka była dwukrotnie awizowana, mieszkanie było zamknięte, awizo pozostawiono w skrzynce (k. 311).

Powyższe okoliczności świadczą o skuteczności doręczenia zastępczego. Skarżący podważa domniemanie skutecznego doręczenia wskazując na fakt, iż w ogóle nie otrzymał żadnej informacji o próbie doręczenia mu jakiegokolwiek przesyłki nadanej przez Sąd Okręgowy. W związku z powyższym złożył reklamację u operatora pocztowego (k.395). Z treści tego pisma wynika jednak, iż dokument awiza listonosz pozostawił w skrzynce, aczkolwiek w dniu, w którym minął już termin oznaczony w jego treści uprawniający pozwanego ad.1 do odbioru przesyłki (k. 395). W tej sytuacji twierdzenia pozwanego ad.1 o braku jakiegokolwiek awizacji tracą swoją wiarygodność zwłaszcza, że nie przedstawił innych dowodów uprawdopodobniających tę okoliczność, zwłaszcza nie wskazał czy reklamacja przesyłki nr (...) została rozpatrzona, a jeśli tak to z jakim rezultatem.

W niniejszej sprawie brak zatem uzasadnionych wątpliwości co do tego, czy faktycznie próba powtórnej awizacji została w ogóle podjęta.

W tych okolicznościach nie sposób mówić o naruszeniu gwarancji procesowych strony skarżącej, skoro do powtórnej awizacji przesyłki zawierającej wezwanie faktycznie doszło. Zastosowanie fikcji doręczenia określonej w art. 139 k.p.c. było prawidłowe. Z kolei skuteczność doręczenia wezwania skutkuje tym, że termin do wniesienia opłaty upłynął, a tym samym odrzucenie zarzutów - jako nieopłaconych w terminie - było prawidłowe.

Odnosząc się do pozostałych zarzutów, które de facto nie dotyczą kwestii merytorycznych związanych z zaskarżonym postanowieniem, a jedynie kwestii formalnych związanych z zaistniałymi nieprawidłowościami w jego doręczeniu stwierdzić trzeba, że oba zarzuty pozostają bez wpływu na ocenę zaskarżonego postanowienia. Z pisma przewodniego z dnia 8 lutego 2017 r. oraz z dnia 13 marca 2017 r. wynika, że wbrew twierdzeniom skarżącego zawierało ono pouczenie o sposobie i terminie wniesienia zażalenia (k.318, 407). Z kolei przesłanie postanowienia z dnia 8 lutego 2017 r. na nieprawidłowy adres pozwanego ad.1 zostało konwalidowane poprzez ponowne doręczenie tego samego postanowienia na prawidłowy adres w dniu 24 marca 2017 r. (k. 464). Ponieważ w dniu 14 lutego 2017 r. pozwany ad.1 powziął wiadomość o jego treści i wniósł w dniu 20 lutego 2017 r. zażalenie (k. 360), zostało ono rozpoznane jako wniesione w terminie.

W związku z powyższym orzeczono jak sentencji z mocy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

SSA Tomasz Pidzik SSA Aleksandra Janas SSA Jadwiga Galas